

Potřebujeme Velikonoce?

Velikonoce - Svátky radosti z nového života. Je možno je lépe definovat? Bohoslužebné hymny a zpěvy tento Den dní krásně oslavují. Jistě potřebujeme také sváteční dny bez „pokud“ a „ale“, neboť každodenní zprávy z domova i ze světa, nepřízeň života či jeho všednost by z nás postupně snadno udělaly patologické pesimisty.

I když se život neskládá jen z utrpení, ohrožení a hrůzy, přesto v něm často zůstává něco těžkého a tísnivého. A proto potřebujeme svátky, které nám přinášejí naději, jež nezklame.

Velikonoční svátky jsou pro nás zárukou, že se s člověkem počítá, že láska je silnější než nenávisť a život mocnější než smrt. A tak k Velikonocům patří svátečnost a slunce, stromy v květu, pestré šaty, usměvavé tváře, sváteční pokrm, tance a písně.

Kdo pochybuje o tajemství svátků, ten nesmí zůstat jen u vnější svátečnosti a musí se důkladněji zahledět do tajemství Veliké noci.

Křesťané slaví Velikonoce, protože věří, že Ježíš Nazaretský, kterého ukřižovali, žije. Jestliže se k tomu hlásíme, můžeme Velikonoce slavit s radostí, aniž bychom museli z lidského života od-souvat ona „pokud“ a „ale“.

Co pro nás křesťany Velikonoce vlastně znamenají? Můžeme odpovídat jen použitím nedokonalých protikladů: Velikonoce, to je smích se slzami v očích. Velikonoce, to je údiv s několikerými nevyslovenými otázkami... Především jsou Velikonoce ale svátkem neuvěřitelnosti. Navzdory vnějšímu zdání totiž „Projekt Ježíš“ neztroskotal -,„Projekt Ježíš“ se podařil. Navzdory bolesti a výsměchu, navzdory všem těžkostem, které ho na jeho cestě provázely, vstoupil Ježíš svou smrtí do Života.

Mons. Viliam Judák

HLAS od Panny Marie 1/09, občasník farnosti Žarošice

MYŠLENKY SVATÉHO FARAŘE ARSKÉHO

Děti moje, vaše srdce je malé, ale modlitba ho rozšiřuje a činí schopným milovat Boha.

Poklad křesťana není na zemi, ale v nebi. Naše myšlenky se tedy mají obracet tam, kde je náš poklad.

Nejkrásnější, co člověk může dělat, je modlit se a milovat.

V dobře vykonané modlitbě se bolesti rozpouštějí jako sníh na slunci.

Jak obtížné je pochopit, proč věc a tvor tak bezvýznamný, jakým jsme, se může pyšnit. Trocha prachu velká jako ořech, to je všechno, co z nás zbude po smrti. Máme věru být na co pyšní!

Běžte ze země do země, z království do království, od bohatství k bohatství, od rozkoše k rozkoši: nenajdete štěstí, které hledáte. Země a všechno, co obsahuje, nemůže uspokojit nesmrtelnou duši více, než jak může nasytit špetka mouky ústa toho, kdo je hladový.

Kdo ztratí čistotu duše, je jako kus látky poskvrněné olejem. Můžete ji prát a sušit, jak chcete, skvrna vždy znovu rozkvetne. Je k tomu třeba zázrak, aby se duše opět očistila.

Kdo se nemodlí, leze po zemi jako krtek, který si hrabe díru, kam se schovat.

Sto let bez kněze, a lidé se začnou klanět zvířatům.

Jakou cenu má duše, pochopíme z toho, kolik úsilí věnuje ďábel tomu, aby ji zkazil.

Světlo 51/2010